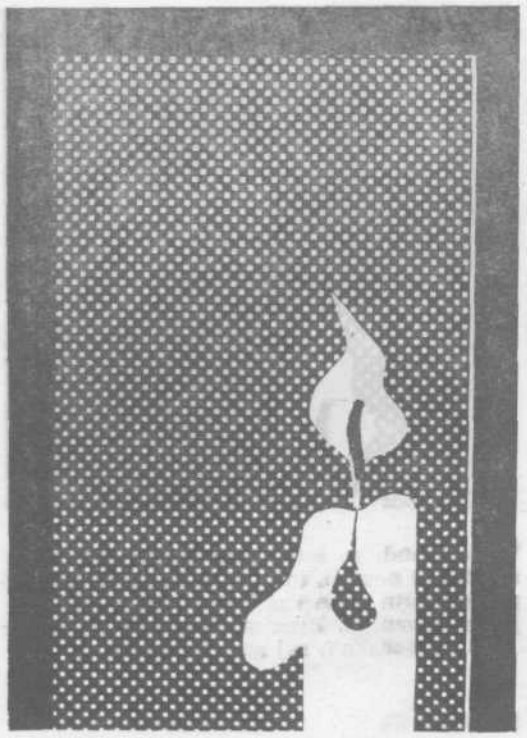


MALO RES malo HEC

Založba »Javna tribuna« je v sodelovanju z Elektro Ljubljana izdala serijo čudovitih barvnih razglednic naše občine, na katerih smo posneli Šiško iz raznih zornih kotov — ponoči. Tokrat objavljamo samo eno, ki prikazuje Sosesko 6, eno najlepših naselij v Sloveniji. Na razglednicah je tudi nov ljubljanski grb, ki je bil po krajši javni razpravi sprejet pred kratkim. Pohitite z nakupom! Primerno tudi za darilo!

NOVA PRIDOBITEV ZA PREBIVALCE OBČINE LJUBLJANA-ŠIŠKA

ZAVAROVALNICA SAVA
Poslovna enota LJUBLJANA

je odprla v ŠIŠKI, Gorazdova 19 svoje predstavništvo

Občanom Šiške ne bo potrebno hoditi na sedež poslovne enote v Ljubljani, Miklošičeva 10, ampak bodo lahko v predstavništvu sklepali vsa premoženjska, nezgodna in življenjska zavarovanja, kmet. zavarovanja.

Lastniki motornih vozil bodo lahko v predstavništvu dobili mednarodno zeleno karto, ki je potrebna za potovanja v inozemstvo.

Občani, ki potrebujejo vinkulacijska potrdila kot prilogo pri najemanju nekaterih posojil, bodo le-ta lahko dvigali v pisarni predstavništva.

Zavarovanci — občani, ki bodo utrpeli škodo na svojem premoženju ali doživeli nesrečo, bodo lahko prijavljali škodne primere kar v pisarni predstavništva, kjer bodo dobili tudi vse ostale potrebne informacije in pojasnila.

Pišarna je odprta vsak dan od 9. do 16.30, v soboto pa od 9. do 12.30.

Telefon št. 53-181 in 53-192.

Poslužujte se uslug zavarovalnice SAVA PE Ljubljana! Zavarujte svoje premoženje in sklenite nezgodno ali življenjsko zavarovanje!

Delavska kontrola

odslej naj bi se grde stvari lepo urejale z ustanavljanjem odborov delavske kontrole pri kateri ne gre več samo za to da bi delavce čimbolj strogo kontrolirali če dobro in pridno delajo ampak naj bi delavci kontrolirali svoje vodilne kontrolorje kaj delajo s skupnim denarjem in če sploh dobro vedo da je ta denar skupen to se pravi ne skupen sama za vodilne kontrolorje da si ga skupno čimveč razdelijo ampak malo bolj skupen tudi za diktaturo proletariata iz delavnic in skladišč in delavskih menz in bodočih delavskih stanovanj od koder naj bi se rekrutirali omenjeni delavski kontrolorji če je le mogoče kjer pa to ni mogoče ker recimo sploh ni nobene delavnice in skladišča bi morda pritegnili v organ delavske kontrole vsaj vsaj snažilko in kurjača ob čemer se odgovorni glasno smejejo in postane delavska kontrola velik hec posebno še ko sestavi pravilnik delavske kontrole direktor s čimer pokaže obilo dobre volje da bi se mu delavska kontrola preveč ne izmuznila če bi jo jemali tako rekoč pretirano delavsko in dobesedno kar ni nikoli tako dobro za žep in stolček kot je blagozvočno za ušesa širokih baznih množic ki potem delavsko kontrolo razumejo tako kot bi imeli bogate strice v svojih jeklenih samoupravnih pesteh že s tem da zahtevajo podatke o vseh izplačilih in izdatkih in jih tudi dobijo in je seveda vse v najlepšem redu ker se dajo tudi številke razlagati na različne načine in je potem za vodilne kampeljce spet en baubau mimo in izpadejo še kot mučeniki ki se jim nič ne verjame čeprav niso nikoli vzeli zase kakšnega dinarja preveč temveč so skoraj poginili od skrbi za podjetje in zato da imajo delavci sploh še delo in zaslužek pa čeprav je oboje bolj zanič česar pa ne morejo vzeti na svoje trudne rame ker mora nekaj odgovornosti ostati tudi izvršnemu svetu in sindikatom in delavcem samim ki se ob vsem tem tarnanju čutijo vse bolj krivične in nehvaležne vodilnim tovarišem in bi si skoraj želeli da bi šla delavska kontrola mimo njih in jim ne bi bilo potrebno poslušati očitke še zaradi nje kot so jih morali že do sedaj zaradi nekaterih odločitev delavskega sveta ki marsikje tudi ne dela drugega kot omejuje genialnega direktorja in njegove genialne vodilne kompanjone da ne morejo iz podjetja napraviti paradiža in havajskih otokov in zlate jame temveč kvečjemu zapufano in nelikvidno žalost kar po njihovih vodilnih besedah mora nastati če vsi komandirajo in sedaj še kontrolirajo nonono daleč smo prišli nonono in zmajujejo s težkimi glavami in bi mehke delavske duše najraje po podjetju začele zbirati prispevke za nesrečne dejavnike če ne bi ti nesrečneži že imeli vsega zadosti in preveč in je hud problem česa jim še manjka da bi se jim lahko dalo v tolažbo ob hudi krivici ki se ji reče delavska kontrola in ki bo vsak čas začela stvari spreminjati na bolje če le ne bo preveč okužena z bolno sentimentalnostjo do naših zaslužnih zaslužkarjev česar se še najbolj boji delavski kontro lor

peter logar

Iz dnevnika malega Šiškar-ja

SREDA

DANES zjutraj se mi je po dolgem času zopet nasmehnila sreča, saj se mi ni bilo treba umivati. Da ne bo kdo mislil, da se je morda naši mami prikazala Marija, naj povem, da je zmanjkalo vode. To se dandanes v našem bloku tako pogosto dogaja, da bom res še začel razmišljati o tem, da sem pod srečno zvezdo rojen. Tudi sosedov Jožko se strinja z menoj, kajti tudi on ni prevelik ljubitelj umivanja. Je pa pri nas nasploh veselo, odkar so crknile vse elektrarne in imamo vsak svojo baterijo, tako da lahko mami in očiju svetim v oči pa mi nič ne moreta. Našo mamo je v temi zelo strah, jaz se skrijem za omaro in ko pride iz kopalnice, rečem buu. Potem me sicer klofne ampak hec je pa lec. Ata je rekel, da bo inkasantu za elektriko vrat zavil, kar pa dvomim, ker si še mami ne upa niti mu reči (namreč naš ata). Dva dni smo jedli samo konzerve in suh kruh, nakar sem jaz izjavil, da je to pasje življenje in se je naša stara mama desetkrat prekrižala in še rekla, da smo vsi obžrti ter da bomo še videli, kako bo takrat, ko še tega ne bo. Stara mama je sploh tečna. Zadnjič je šla na procesijo za dež prosit, čeprav je ata ni pustil. Mu je namreč zabrusila, v tej situaciji samo procesija še lahko pomaga, ko je pa vse drugo fuč.

ČETRTEK

Stara mama je svoje delo dobro opravila, kajti vsulo se je kot iz škafa. Jo je ata zbodel, če so tam gori nenadoma vse prošnje potegnili iz predalov, da tako temeljito polivajo, pa ga je stara mama grdo pogledala in mu dejala, da je brezbožnik, ki da se bo še nekoč cvrl. Ne vem, kaj je s tem mislila, vem le to, da je odslej lahko cvrla naša mama na štedilniku, ker je spet zadosti toka. Samo na cestah še ni luči, kar pa ni tako hudo, kot se zdi, samo za lumpe je to najbolj primerno. Danes ponoči so odpeljali našo garo (tako ata reče našemu avtomobilu), reveži niso vedeli, kako je razklumpana. Našli smo jo v sosednji ulici — tam so namreč imeli luč in lump je opazil, da ga je polomil. Tako se je razjezil, da je brcnil v blatnik in mamo sedaj še eno luknjo več. Rekel sem atu, naj ne zafrkava več ubogih lumpov in naj garo raje spravi v garažo, pa ni tega sprejel z razumevanjem ampak tako, da sedaj mene boli levo uho.

Ata sosedovega Jožkota dela v tovarni otroških vozičkov in sedaj je Jožko lahko zunaj, kolikor mu paše, saj mora njegov ata delati nadure. Naš ata ima bolj zaguljeno službo in je doma, je pa rekel, da mora Jožkotov oče delati zaradi redukcije. Jaz ne vem, zakaj bi nenadoma rabili več otroških vozičkov samo zato, ker en teden ni bilo elektrike, zato sem vprašal mamo, pa je odgovorila, da sem nevzgojen otrok. Na to se jaz spoznam, toda čudno se mi pa vseeno zdi...

Srečko